

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสน
ของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี
The tourists' opinions on solid waste management in Bangsuan
beach area of Seansuk Municipality, Chonburi Province

สุรีย์พร สลับสี¹
พงษ์พัทธ์ วัฒนพงศ์ศิริ²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ทำการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 385 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบรายคู่ตามวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.64) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน (\bar{X} = 4.05) รองลงมาคือ ด้านสิ่งสนับสนุน (\bar{X} = 3.72) ด้านอุปกรณ์และยานพาหนะ (\bar{X} = 3.62) และด้านการปฏิบัติหน้าที่ (\bar{X} = 3.16) ตามลำดับ และ 2) นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ภูมิฐานะ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: นักท่องเที่ยว การจัดการขยะ ชายหาดบางแสน

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

²อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to investigate a degree of tourists' opinions on solid waste management in Bangsean beach area of Seansuk Municipality, Chonburi Province, and 2) to compare tourists' opinions on solid waste management in Bangsean beach area of Seansuk Municipality, Chonburi Province based on personal variables. A sample used in study was 385 Thai tourists. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent Samples) and one-way ANOVA. In case a significant difference between the means was found, the LSD test would be used for a pairwise comparison.

The results from this research indicated the following: 1) The tourists had opinion on solid waste management in Bangsean beach area of Seansuk Municipality as a whole at high level (Mean=3.64). 2) The tourists with different age, birthplace, occupation and income had the different level in opinion on solid waste management in Bangsean beach area of Seansuk Municipality, Chonburi Province. Furthermore, The tourists with different gender had the different level in opinion on solid waste management in Bangsean beach area of Seansuk Municipality, Chonburi Province.

Keywords: tourists, solid waste management, Bangsean beach

บทนำ

จังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทย สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเนินเขา และที่ราบชายฝั่ง มีชายฝั่งทะเลและหาดทรายที่สวยงาม เหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปัจจุบันจังหวัดชลบุรีมีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทย โดยมีที่สถานที่พักมากกว่า 2,000 แห่ง ห้องพักรวม 67,094 ห้อง เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับประเมินอัตราการเข้าพักเฉลี่ย) แหล่งท่องเที่ยวมากกว่า 50 แห่ง รวมทั้งมีการขยายตัวของร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

แต่ทว่าแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีกลับประสบปัญหาสำคัญคือปัญหาขยะทะเลที่มีตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ ซึ่งขยะดังกล่าวเป็นขยะพลาสติกมีน้ำหนักเบาและไม่สามารถย่อยสลายได้ในเวลาที่ยาวนานจึงถูกพัดพาไปในที่ที่ห่างไกล โดยคลื่น ลม กระแสน้ำ และน้ำขึ้นน้ำลง (UNEP AND NOAA, 2011 อ้างถึงใน เหมเดิมศักดิ์ จารยะพันธุ์, 2560: 2 - 6) โดยขยะชายหาดส่วนใหญ่เป็นขยะพลาสติก เช่น ขยะที่มาจากกิจกรรมชายหาดและการพักผ่อน เช่น ถัง ขวด หลอด ภาชนะใส่อาหาร คิดเป็น 41% และขยะที่มาจากกิจกรรมทางน้ำ เช่น แห อวน เชือก คิดเป็น 8% (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2559)

ปัญหาขยะบริเวณชายหาดเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนานและต่อเนื่องสะท้อนให้เห็นถึงมาตรการการบริหารจัดการขยะทั้งบนบกและในทะเลที่ขาดประสิทธิภาพของประเทศไทยประกอบกับเอกสารงานวิจัยของ JAMBECK และทีมงาน ที่จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศที่มีปริมาณขยะพลาสติกที่ขาดการบริหารจัดการที่ถูกต้อง รองลงมาจากประเทศจีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และศรีลังกา โดยประเทศไทยปล่อยขยะลงสู่ทะเลมากถึง 1 ล้านตันต่อปี และคาดว่าจะเพิ่มเป็น 2 ล้านตันต่อปี ในปี พ.ศ. 2568 (ค.ศ. 2025) (JEMBECK, J. ET AL, 2015: 768 - 771 อ้างถึงใน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2559) และจากผลการสำรวจปริมาณขยะทะเลทั่วโลก ในปี พ.ศ. 2560 โดยทีมนักวิจัยมหาวิทยาลัยจอร์เจีย พบว่า ประเทศที่มีขยะในทะเลมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ อันดับ 1 คือ จีน อันดับ 2 อินโดนีเซีย อันดับ 3 ฟิลิปปินส์ อันดับ 4 เวียดนาม อันดับ 5 ไทย และอันดับ 6 ศรีลังกา โดยสถานการณ์ปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศขณะนี้มากกว่า 27 ล้านตัน มีขยะประมาณ 10 ล้านตันที่ตกค้างสะสมอยู่ในสถานที่กำจัดขยะหรือไหลลงสู่แหล่งน้ำ จากผลสำรวจข้างต้นจะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้ขยับอันดับปัญหาทิ้งขยะลงสู่ทะเลมากที่สุดจากอันดับ 6 ขึ้นมาเป็นอันดับ 5 ของโลก กล่าวได้ว่าวิกฤตขยะเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง (หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ, 2560) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดทะเลตลอดแนวในประเทศไทยล้วนแต่ประสบปัญหาการจัดการขยะดังกล่าว

บริเวณชายหาดบางแสน อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากปัญหาขยะที่พัดจากกลางทะเลเข้าชายหาดบางแสน แม้ที่ผ่านมาจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากลักษณะทางกายภาพของชายหาด ที่มีลักษณะเป็นอ่าว ซึ่งรับน้ำทะเลและขยะจากเกาะบริเวณอ่าวไทย ปากแม่น้ำบางปะกงและปากแม่น้ำเจ้าพระยา รวมทั้งขยะจากจังหวัดสมุทรปราการ และกรุงเทพฯ ฯ ซึ่งบนชายหาดจะมีขยะทะเลสะสมอยู่ในปริมาณมากโดยเฉพาะพวกเศษพลาสติก ทั้งนี้ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้กำหนดให้ชายหาดบางแสนเป็นพื้นที่นาร่อง ตามมาตรการคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งบริเวณชายหาด โดยห้ามมิให้สูบบุหรี่ ทิ้งก้นบุหรี่ ตลอดจนทิ้งขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดบางแสน แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ.2558 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ทางกฎหมายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป (เทศบาลเมืองแสนสุข, 2561) อย่างไรก็ตาม การจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพ นอกจากต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและภาคประชาชนทุกคนแล้ว จะต้องมีการวางแผนการดำเนินการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการทั้งภาครัฐและประชาชนสอดคล้องกันแนวทางการจัดการซึ่งจะต้องเริ่มตั้งแต่การลดขยะที่ต้นทาง การคัดแยก การรวบรวม การนำกลับมาใช้ประโยชน์ การขนส่ง ตลอดจนวิธีการกำจัด ซึ่งการจัดทำแผนหรือแนวทางการดำเนินการจะต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของหน่วยงานรับผิดชอบส่วนท้องถิ่น ข้อจำกัดของวิธีการกำจัด รวมทั้งข้อจำกัดด้านพื้นที่ของท้องถิ่น

การจัดการขยะชายหาดบางแสนซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดชลบุรีนั้นจะประสบความสำเร็จที่ยั่งยืนได้จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเยือน ดังนั้น กลุ่มนักท่องเที่ยวจึงเป็นตัวแปรหรือปัจจัยสำคัญ ดังนั้น เทศบาลเมืองแสนสุขซึ่ง

เป็นหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบพื้นที่ชายหาดบางแสน จะได้นำความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเพื่อไปปรับปรุงการ
จัดการขยะบริเวณชายหาดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมือง
แสนสุข จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาล
เมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple
Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) จากของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
แต่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้น กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (กัลยา
วณิชย์บัญชา, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ
ขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) และ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้วยตนเอง และนำแบบสอบถาม
ที่ได้มาจัดเก็บและตรวจสอบให้มีความถูกต้องครบถ้วน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดลำดับและลงรหัสข้อมูล โดยข้อมูล
ที่ได้นั้นใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการดำเนินการประมวลผลข้อมูล สำหรับคำถามปลายเปิดนั้นผู้วิจัยจะนำคำตอบมา
วิเคราะห์ แล้วสรุปเป็นเชิงพรรณนา

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 1) สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 2) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การตรวจสอบความเที่ยง ในการหาค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อ อยู่ในระดับมากกว่า .05 และ
หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค
(Cronbach) 3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติการทดสอบค่าที (t-test) และสถิติการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทางเดียว (F-test) (One-way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยที่มีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบโดยใช้วิธี LSD

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี
จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 มีภูมิลำเนาในภาคกลาง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 มีอาชีพ
พนักงานของรัฐ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน
133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5

2. ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข
จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.05$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านสิ่งสนับสนุน ($\bar{X} = 3.72$) อยู่ในระดับ

มาก ด้านอุปกรณ์และยานพาหนะ ($X = 3.62$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ($X = 3.16$) อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถสรุปผลในแต่ละด้าน

2.1 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจ้าหน้าที่เก็บเงินค่าขยะมูลฝอยมีเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เจ้าหน้าที่มีพฤติกรรมและความประพฤติเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) ความเป็นมิตร ความสุภาพเรียบร้อย และความเต็มใจในการให้บริการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และเจ้าหน้าที่เก็บขยะมูลฝอยมีเพียงพอ ($\bar{X} = -3.88$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

2.2 ด้านอุปกรณ์และยานพาหนะ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รถบรรทุกขยะมูลฝอยเพียงพอสำหรับการบริการจัดเก็บขยะมูลฝอย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) ถังบรรจุขยะมูลฝอยเพียงพอสำหรับใส่ขยะมูลฝอย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) ตำแหน่งการวางถังบรรจุขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และความทันสมัยของอุปกรณ์ เช่น สภากรรถบรรทุกขยะ ถังขยะ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.45$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2.3 ด้านสิ่งสนับสนุน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดเตรียมถังบรรจุขยะมูลฝอย ในกรณีที่มีการร้องขอเพิ่มเติม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการกำหนดเวลาการเก็บขยะ ค่าธรรมเนียมขยะเป็นไปอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) จัดอบรมวิธีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับปัญหาขยะ และรณรงค์ในเรื่องการคัดแยกขยะ ($\bar{X} = 3.45$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

2.4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจ้าหน้าที่ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) รถขยะของเทศบาลสามารถจัดเก็บขยะได้ตรงเวลา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ พนักงานขับรถขยะปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) มีจำนวนครั้งที่เจ้าหน้าที่เข้ามาจัดเก็บขยะมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.80$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 จำแนกตามคุณลักษณะด้านภูมิลำเนา พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอาชีพ พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการขยะชายหาดบางแสนของเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.64$) สอดคล้องกับงานของศุภวัตร วิชัย (2555) ที่ศึกษาความ

คิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลบ้านสวน อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี แต่ไม่สอดคล้องกับมาลัย โห้ประเสริฐ (2556) ที่ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับงานของพริมาดา ฉลองชัยสิทธิ์ (2558) ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะ กรณีศึกษา คอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง พบว่าในส่วนของประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานของราเชนทร์ นพณัฐวงศกร, พระครูสาครวิมลกิจ โตราน และ มั่นสนชก อาจบำรุง (2559) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานจัดการขยะมูลฝอยของ สำนักงานเขตหนองแขมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เทศบาลควรทำการประชาสัมพันธ์อย่างหลากหลายรูปแบบ เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนได้รับความรู้ และปลูกจิตสำนึกต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะปัญหาขยะบริเวณชายหาดซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ

1.2 เทศบาลควรให้ความรู้กับประชาชนในประเด็นประเภทขยะมูลฝอย ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อปริมาณขยะ และการแยกประเภทขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความคิดแยกขยะ

1.3 เทศบาลควรสร้างการสนับสนุนแนวทางการทำงานแบบมีส่วนร่วม ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐระดับต่างๆ หน่วยงานภาคเอกชน และชุมชนในท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในด้านปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยบริเวณชายหาด รวมถึงควรศึกษากลยุทธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยบริเวณชายหาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดทะเล

2.2 ควรทำการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยบริเวณชายหาดโดยเปรียบเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2559). *สถานการณ์และแนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหาขยะทะเลและชายฝั่ง*. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2562. จาก

<http://mrpolicy.trf.or.th/LinkClick.aspx?fileticket=TqcNluZ6E7g%3D&tabid=65&mid=401>

เทศบาลเมืองแสนสุข. (2561). *ห้ามมิให้สูบบุหรี่ ที่กั้นบุหรี่ยี่ ตลอดจนถึงขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดบางแสน*. ค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2561. จาก <https://saensukcity.go.th/news/1710-news-2018-01-17-01.html>

เดติมศักดิ์ จารยะพันธุ์. (2560). *การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง*. วารสารประชาคมวิจัย, 23(136), 2 - 6 .

พริมาดา ฉลองชัยสิทธิ์. (2558) *พฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะ กรณีศึกษา คอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการ สาธารณะ สำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มาลัย โห้ประเสริฐ. (2556) *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ราชนรินทร์ นพณัฐวงศกร, พระครูสาครวิมลกิจ โตกราน และ มนัสชนก อาจบำรุง. (2559) *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร*. การประชุมวิชาการระดับชาติสหวิทยาการเอเชียอาคเนย์ 2559 ครั้งที่ 3 สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2561. จาก http://www.sau.ac.th/graduate/research/MBA/SAUNIC_2016_doc_239.pdf
- หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ. (2560). *ไทยติด TOP 5 “ขยะในทะเลมากที่สุด”*. ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2561. จาก <http://backoff.thansettakij.com/2017/05/14/149655>
- ศุภวัตร วิชัย. (2555) *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลตำบลบ้านสวน อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง*. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.